

se ohořelé v kamnech. Musel je tam pálit sám Bednář, protože manželka druhý den ráno vařila snídaní na elektrickém vařiči a k obědu v kamnech dosud nezapálila.

K tomu, aby se kruh uzavřel, bylo zapotřebí objevit ještě vražedný nástroj a popřípadě zámek od kurníku. Dalo to ještě fušku. Ale pak jsme našli sekeru v nehluboké studni na Androsově dvorku. A ta sekera patřila vrahovi. Nakonec jsme měli i zámek od kurníku — zůstal v žumpě na Bednářově dvorku. Pachateli nezbylo než se přiznat.

Ten profesor mi pil krev, říkal, nenáviděl jsem ho, už jsem kolikrát pomýšlel na to, že ho zabiju, ale neměl jsem k tomu odvahu.

Onoho osudného večera však Bednář na kuráz vypil víc piv než obyčejně. Vrátil se k půlnoci, vzal sekeru a přešel plot k nenáviděnému sousedovi. Profesor už spal a plot k Bednářovi naschvál dělal na dvorku rámus, aby ho probudil. Skutečně, rozespálý profesor se za chvíli objevil ve dveřích a Bednář ho sekerou zabil.

Najednou stál nad nehybnou obětí, nad člověkem, který mu už nebude ztrpčovat život. Ale co teď? Přijde to vyšetřovat policie. Musí narafičit falešnou stopu. Nej-

lip, když to bude vyhlížet tak, že profesor vyrušil zloděje slepic, který ho pak zabil. Proto Bednář vrazil zámek a ve zmatku ho odnesl, proto vypáčil u kurníku okno v rozčilení zevnitř, a proto usetil slepici hlavu. Sekeru pak vhodil do studny, nenapadlo ho, že by lidé od kriminálky zvedli její betonový příklop.

Zabil, narafičil falešné stopy, ukryl blůzu od montérů na půdě, kalhoty v plotně zapálil a ani se nepřesvědčil, jestli opravdu shořely. A pak šel spokojeně spát.

Proč vraždil? Proč tak urputně nenáviděl profesora Andrese?

Zprotivil se mu hudbou. Tou svou podivnou hudbou. Bednář byl také muzikální, rád si zazpíval Cikánko ty krásná, Jetelíček zelený a takové písničky, když se hrálo v hospodě tloukl dlaní do taktu, to ano, ale profesora hudba ho rozčilovala. Stále víc a víc. Zvlášť ten jeden kus, který hrál, ano, mělo to být něco s přejezdy — Sonáta C dur. Už to bylo k zešlení. Nenáviděl rosta. Já ho musím zabít. Já ho zabiju. A zabil ho.

Co všechno asi říkala Sonáta C dur? O čem všem hovořila ta vzpomínka na Čertovy proudy? Kdo to dnes může říct? Skladbu profesora Andrese dávno už zavál čas.

OBSAH

Madona za milón	1	Proměny Rudolfa Krotila	22
Tajemství zamčených dveří	2	Slepíčář s krví kohouta	23
Přítel z galérie	4	Má číslo 4353	24
Fantóm noci	5	Muž s dřevěnou nohou	25
V dýmu marihuany	7	Detektivní čich	26
Hrátky s láskou	8	Šťastný výherce	27
Zkáza cirkusu Apollo	10	Ještě jí nebylo devět	28
Limonádový Joe	10	Příběh dvou kožených pláštů	29
S falešnou pečeti vraha	11	Šest minut po půlnoci	30
Specialista na auta	12	Auto plné antikvit	31
Důstojný bratr Gregor	13	Dobrodružství sláměného vdavce	32
Ztracený bavorák	14	V dešti střel	33
Horlivý postilion	16	Detektivka s technikou	35
Čtrnáct červených kohoutů	17	Slušný člověk s dýkou	36
Docela obyčejná krádež	18	Poněkud podivný Adam	36
Frank Rosé mimo ring	19	Gangsterskou stopou	37
Ježábek po chmatáčku	20	Její poslední role	38
Dostával ženy výstřelem	21	Sto osmnáct křížů	40
		Vražda pro sonátu C dur	41